

PÅ FÄRDVÄGARNÄ

Avskedssång till finnmarksskalden broder Joachim vid hans avresa från Göteborg en höstkväll

Broder Joachim, du reser dit där vilda apalar glöda,
och där åbrodd vissnar sakta invid hundraårig gård -
Du skall hälsa alla gamla, unga, alla levande och döda,
du skall hälsa sparv och trana, du skall hälsa räv och mård.

Broder Joachim, vi sutto vid vårt mörka öl och drömde
om de silvervita källorna vid Rökstubbäckens slog,
och vi sågo liksom syner så att stadens damm vi glömde,
och det vart en kolarkoja utav Tullens svarta krog.

Broder Joachim, du reser dit, där rönner digna tunga -
hälsa varmt till Luossas gula halm och glesa korn.
Hör hur Hagaparkens almar till ditt avsked sakta sjunga,
och det ringer varmt till vesper ifrån Masthuggstemplets torn!

Du skall hälsa alla Paisos gula kärr och svala floder,
du skall hälsa alla hässjor, alla flyn och vilda snår.
Alla höns och svultna skator skall du hälsa från en broder,
som med själen tung av minnen uti främlingslandet går.

Men, o broder, när du sitter ibland träd som evigt sjunga,
när du bygger dig en koja mitt i Mattnas mörka skog,
bed för dem som staden kväver att de länge må bli unga
och om troll och högländ drömma uppå Tullens svarta krog

DAN ANDERSSON
SÄLLSKAPET

Bildat den 4 augusti 1862

Kära Dan Andersson-vän!

Hösten är här och med den tid för eftertanke. Hösten är böckernas årstid. Dags att slå sig ner i favoritfåtöljen och åter läsa sina favoritförfattare eller söka efter nya bekantskaper. Dags att svepa in sig i en pläd och tända några ljus.

Varför inte åter läsa Dan Anderssons fantastiska **Svarta ballader**, en av 1900-talets viktigaste svenska diktsamlingar – som ju fyller 100 år nu i höst.

Årets nobelpristagare i litteratur har precis tillkännagivits; **Kazuo Ishiguro**. Det är en man som skriver välgjorda romaner i den anglosaxiska traditionen, gärna prövar sig fram i olika genrer och säger sig främst vara influerad av den brittiska författaren **Charlotte Brontë** (1816-1855).

Hösten är innehållsrik även på andra sätt. Glöm inte att kika in på Dan Andersson Sällskapetets hemsida med jämna mellanrum:

<http://dansallskapet.hemsida24.se/>

Här presenterar vi kommande arrangemang i Dan Anderssons anda och fotspår, samt mycket annat.

Exempelvis fortsätter vi med kulturcaféer på Dan Andersson Museum, sista lördagen i månaden under vinterhalvåret, med undantag från december. Kulturcaféerna har blivit populära öppna scener och mötesplatser, så den som vill framträda gör bäst i att föranmäla sin medverkan. Scenprogrammet blir ofta fullbokat. Några långväga gäster har redan anmält sitt intresse att medverka i höst: **Pär Sörman** och **Vargen**. Vargen är en ny bekantskap i Dan Andersson-sammanhang som i somras släppte en skiva med nya, fantastiskt bra Dan Andersson-tolkningar. Missa inte!

Sommarens Dan Andersson-vecka var rik på upplevelser. Nya, oetablerade och äldre, välkända kulturarbetare träffades runt om i Dan Andersson-land, finnmarkerna kring Ludvika i södra Dalarna. Föreningslivet i byarna gick man ur huse för att möta alla besökare med personlig omtanke och extra allt. Fotograferna i Wizworks Studio tog i år väldigt många och fantastiskt fina bilder från Dan Andersson-veckan, på uppdrag av Ludvika kommun. Några av dem ser ni här i *På färdvägarna*, i ett litet, enkelt bildspel från veckan. Se mer på:

www.facebook.com/dananderssonveckan

Ylva Sellin Isaksson

Ordförande, Dan Andersson Sällskapet

INNEHÅLL NR 33 - 2017

2. * **Ordföranden har ordet**
av Ylva Sellin Isaksson
- * **Ur *Hemlös***
av Dan Andersson
- * **Frågeruta**
3. ***Tun Jan-Erik som aldrig ...***
av Georg Hahne
5. ***Ögonblick från Dan Andersson-veckan 2017***
foto: Ludvika kommun
8. * **Dan Andersson Museum**
* **Vårträffen 2018**
* **Stockholmsliv**
Av Georg Hahne
11. ***Finn-Björn***
Av Ulla Elisabeth Samuelsson
12. * **Medlemsinformation**
* **Tidningsinformation**

*I natt har jag vandrat från Hedsunda by,
där jag fåfängt bönföll om hägn,
mina glappande skor äro tunga som bly
av träckstänk och midnattsregn.*

*Jag kom från tjuvarnas gråstensborg,
där min skugga var min kamrat.
Där var år av grubbel och månaders sorg
och nätter svarta av hat.*

Ur **Hemlös**
Dan Andersson
Svarta ballader (1917)

FRÅGERUTA

Stig Karlsson i Strömstad söker efter Dan Anderssons översättning av **Rudyard Kiplings dikt *Christmas in India***. Dan Anderssons översättning heter ***Jul i Indien*** och Stig läste den för många år sedan i en bok om Indien. Stig undrar om någon i Dan Andersson Sällskapet kan hjälpa honom med detta. Vet du mer? Kontakta Dan Andersson Museum, så förmedlar vi informationen till Stig Karlsson: danmuseet@gmail.com, 0240-100 16.

Han gick och gick. För om han slutade att gå, då skulle snart slutet vara nära. Under den varma årstiden luffade han runt i trakten och sjöng visor till eget ackompanjemang av en speldosa eller höll långa föredrag om livet och döden. Han bar alltid med sig sin överrock, hur varmt det än var, och smyckade sig med rosor i knapphållet och blommor i hatten, med medaljer och pärlor.

DAVID RAMMS ARV

Dan Andersson träffade på flera av originalen längs landsvägarna och Tun Jan-Erik besökte ofta diktarens hem. Dan har beskrivit Tun Jan-Erik som dåren Tun-Lars i David Ramms arv:

Han svettades ohyggligt i värmen, iförd tre vinteröverrockar och pålsmössa. Nilenius funderade ut något och medan Tun-Lars lipade, blåste och på alla sätt gjorde sig galen, viskande och sjattrande och ibland jamande som en katt, satte Nilenius ned väskan, böjde sig mödosamt ned mot dikeskanten och plockande pustande en handfull maskrosor. Han satte en blomma i vart knapphål på fånens överrock och fullt kring mössans slag – hi, hi, hi fnittrade Lars, ä an toku, skä ja var så fin, ja?

TUN JAN-ERIK SOM ALDRIG SLUTADE GÅ...

Dan Andersson har skildrat finnmarkens original, de udda människorna, inte minst i Kolarhistorier och i David Ramms arv. Den kanske mest välkända profilen var Tun Jan-Erik som Dan diktat om i "Jan från Tuna."

Tun Jan-Erik var dåtidens "kändis" bland luffarna och bohemerna i finnmarken. Han föddes i Grängesberg år 1862 och var yngst av sju barn, där bara tre nådde vuxen ålder. Fadern Thun Erich Ersson arbetade som dräng i gruvan. Thun Erich kom från Rimbo utanför Uppsala och hamnade i Björnhyttan 1838. Han var fattig och sjuklig berättar husförhörlängden. Tun Jan-Eriks mor hette Stina Olsdotter från Grängesberg.

Ur fattiga och eländiga förhållanden växte Tun Jan-Erik fram som en av bygdens mest kända vandringsmän och tiggare. Hånad och förnedrad av många, men med en inre storhet och stolthet och med en beundransvärd insikt om tillvarons villkor. En vardagens filosof som ansågs mer toka sig än att vara riktigt tokig.

PÄRLBY

Ofta sjöng Tun Jan-Erik "Pärbyvisan" i stugorna när han tiggde "snattra" (kaffe). Pärby, mellan Nyhammar och Grangärde, var socknens fattighus och där bodde Tun Jan-Erik på vintrarna. Här följer en av sjutton verser:

*En visa vill jag sjunga om Pärby fattiggård
som nyligen är diktad av några gossar små.
Vi äro nog så ringa, så länge vi är här,
men vi kan nog få bättre, om Gud oss hjälp beskär.*

Tun Jan-Erik dog av cancer på Pärby i oktober 1923.

Gunnel Hutters farfar berättade om sina möten med Tun Jan-Erik.

GUNNEL HUTTER MINNS

Gunnel Hutter, 87, i Ställberget, Nyhammar, bär på minnen kring Tun Jan-Erik. Hon arbetade en tid som skötare vid Pärby och har fått höra otaliga sägner och berättelser om Tun Jan-Erik.

-Pärby bedrev även ett jordbruk och där arbetade Tun Jan-Erik vid ett tillfälle en hel dag. När dagen var slut konstaterade han krasst: "tänk, nu har ja jobbat en hel da, och int vart toku på hela dan!" Tun Jan-Erik var ju annars ständigt på vandring.

-Min farfar Anders Gustav Andersson startade lanthandel i byn i början av nittonhundratalet och som sedan min pappa Sigfrid tog över. Min farfar berättade att Tun Jan-Erik en gång dök upp och frågade: "Hördu Gustav, har du nå överblivet fett fläsk till mej?" Tun Jan-Erik tog emot lite grönt möjligt fläsk. Några småpojkar följde efter honom en bit bortåt skogen för att se om han verkligen åt upp den oaptitliga fläskbiten. Tun Jan-Erik dukade upp med fläsket på en brödbit och en butelj brännvin och mässade: "Nu Jan-Erik, om du äter upp det här så får du en sup!" Så tog han sig en sup medan han varje gång sköt fläskbiten en bit framåt på brödet. När han till slut skruvade på korken på flaskan var brödet uppätet, men fläsket kvar. Och han avslutade med: "Nu lurade jag dig allt, Jan-Erik!"

JAN FRÅN TUNA

Dan Anderssons dikt *Jan från Tuna* publicerades i Julfacklan 1917.

*Klädd som till vinter i stickande sol och med rosor
i knapphål och hatt
går tiggaren Jan från Tuna sin väg genom dag och
rolös natt,
sjunger om himlens härlighet och saligas lysande
skrud,
knäböjer ofta bland nässlor och ljung och ber till
sin barndoms Gud.*

*Galen och vild med rullande ögon, väser, viskar
och ler,
kallar oss alla för syndens barn, dårar och
ingenting mer.
Visar sin blygd för ett tolvskillingsmynt åt
begabbade gossars spe-
gnäller var kväll om sitt syndiga kött för flickan
på
Liljas kafe'.*

*Sjunger bestraffande sånger om Adams
förbannade säd,
om Lazari grav, om Sakkeus, som lopp till ett
mullbärsträd.
Och sången om liten Sakkeus jag hörde när
kvällningen brann:
'O, liten till växten var han, de föraktades
yppersta man.*

*Men han ville dock se den mästaren, vars hjärta
var
kärlek och lag,
och mästaren sade:stig snarliga ned, i ditt hus vill
jag gästa idag!
Och följd som profeten av hånande rop, går Jan
från Tuna bort
att vrida de smutsiga händer och be att all
vredenes
dag må bli kort.*

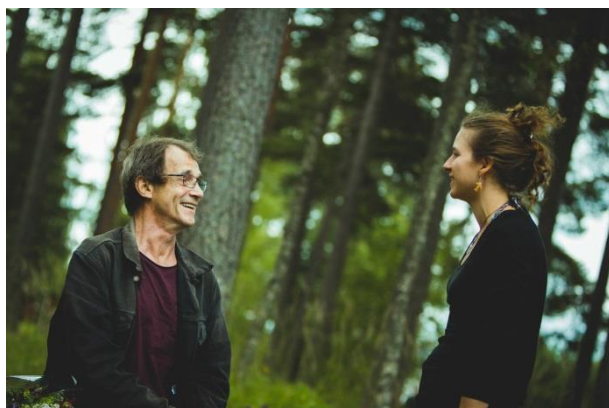
*Hest harklas sången som kråkors krax ur tomt och
ihålligt bröst-
men drängarna skratta; vilt faller hans hår,
mognat
till dödens höst.
Du kan skratta som drängarna skratta, men om
nåd
till att fatta du får,
skall den galne och natten och sången ge ditt
hjärta
oläkliga sår.*

Text och foto av Georg Hahne,
förutom Tun Jan-Erik (Ludvikabilders
fotoarkiv) och Bränntjärnstorpet,
(taget av Karl-Erik Forslund 1923).

ÖGONBLICK FRÅN DAN ANDERSSON-VECKAN 2017

Foto: Ludvika kommun

HEMBYGDSGÅRDEN I SUNNANSJÖ

Invigningstalaren Sture Ekholm och vissångerskan Heidi Baier.

Spelmannen Ove Frid och sångerskan Maria Keohane.

DAN ANDERSSON MUSEUM

Puch Magnus Olsson läser Dan Andersson.

FINNGAMMELGÅRDEN I SKATTLÖSBERG

Roger Broberg, ledare för Saxdalens manskör, samt Christina Johansson, ordförande för Saxdalens bygdegille, med flera.

GUIDADE OCH MUSIKALISKA BUSSTURER I FINNMARKEN

Vissångerskan Heidi Baier och Birgitta Ahrås, Dan Andersson-pristagare och finnmarksguide.

GRAVENDAL

Vissångarna Mika Olavi och Ellinor Brolin.

Visfamiljen Jadling-Ohlsson.

HAMMARBACKEN

Erik Löfmarck med band.

DAN ANDERSSON SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE I TATTARFALLET

Dan Andersson Sällskapets styrelse 2017-2018.

Foto: Lars G Lindström.

SÄFSNÄS HEMBYGDSGÅRD

Katarina Herou, Parlingsällskapets ordförande, Ingegerd Bergdahl Parling och Stefan Sundström, årets Parlingpristagare.

LUOSSAFESTEN I SKATTLÖSBERG

Maria Sedell, storyteller, Andreas Jakobsson, cello.

LUDVIKA GAMMELGÅRD

Solveig Ternström, årets Gunde Johansson-pristagare.

Linda Rattfelt, Luossaguide och vissångerska.

BRÄNTJÄRNSTORPET

Dan Viktor, årets Dan Andersson-pristagare.

DAN ANDERSSON MUSEUM

Från september 2017 har vi nu nya öppettider på Dan Andersson Museum: tisdagar, torsdagar och lördagar kl 12-15. Bemanningen sköts ideellt av sällskapets museigrupp. Vill du hjälpa till? Det vore uppskattat och värdefullt. Kontakta museet eller Robert Svensson: 070-631 86 45.

Vi fortsätter med de populära kulturcaféerna på Dan Andersson Museum. Sista lördagen i månaden är det kulturcafé på Dan Andersson Museum kl 12-15 under vinterhalvåret. Vi träffas och musicerar, fikar, umgås, läser poesi och diskuterar Dan Andersson. Kulturcaféerna är öppna scener där alla är välkomna att framträda, men föranmäl gärna din medverkan för att försäkra dig om plats. **Datumen för höstens resterande kulturcaféer är:**

- **28 oktober** – till detta kulturcafé har vis-sångaren **MIKA OLAVI** anmält sig. Han kommer att göra sitt nya Dan Andersson-program. Dan Andersson Sällskapet samverkar vid detta tillfälle med Folkuniversitetet och Dalapop. För mer info om den nya, spännande organisationen Dalapop, se: www.dalapop.se OCH kom du också till oktobercaféet!
- **25 november** – till detta kulturcafé har **HEIDI BAIER** och de långväga gästerna **PÄR SÖRMAN** och **VARGEN** anmält sig så scenprogrammet är redan fullbokat, men kom och umgås, lyssna, njut du med!

Vecka 44 har skolorna höstlov. Därför erbjuder vi Höstlovsprogram med fri entré till Dan Andersson Museum för alla skolungdomar. Dessutom har vi konstverkstad på museet tisdag 31 oktober kl 12-16. Gratis, men begränsat antal platser.

Föranmälan till museet eller **Gigi Karlestedt**: 070-244 79 48.

Barbara Åkerström, Dan Andersson Sällskapets nya styrelsesuppleant, har ordnat så att köksmöblerna efter Dan Andersson, och hans änka Olga Turesson, har införlivats i Dan Andersson Museum. Det blev jättefint! **Birgitta Ahrås** har förstärkt museibutikens bokbestånd. Välkommen att kika in i Dan Andersson Museum!

VÅRTRÄFFEN 2018

Boka in redan nu! Kristi Himmelsfärdshelgen 10-12 maj 2018 är det dags för Dan Andersson Sällskapets Vårträff. Vi har denna gång bokat in Morhagens fäbodhotell i Sunnansjö för tillfället:

<http://morhagenhotell.se> För mer information, kontakta museet eller **Robert Svensson**: 070-631 86 45.

STOCKHOLMSLIV

Kalla vindar drar över Kungsholmen i Stockholm. Det är den 17 september 1920. I bårhuset vid Norr Mälarstrand ligger Dan Andersson. Ett dygn tidigare har skalden blivit cyanväteförgiftad i sömnen på Hotell Hellman i Klarakvarteren.

Dan Andersson låg på en bänk, lugn och vacker, som om han sov.

Waldemar Bernhard beskriver situationen. Han var den vän som stod Dan Anderson närmast. Därför känns det symptomatiskt och inte som någon tillfällighet att just han var den förste i den inre kretsen som fick beskåda den avlidne diktaren och ta farväl.

Waldemar och Dan träffades på Brunnsviks folkhögskola vid vinterkursen 1914 och de höll nära ihop under de sex år som återstod av Dans liv. De kände samhörighet från början. De hade båda växt upp i ytterlig fattigdom med hårt arbete i barndomen för att överleva.

GRAFIKENS MÄSTARE

Waldemar Bernhard, som skulle komma att utvecklas till en av de skickligaste grafiker som Sverige haft, reste som sjuttonårig ung målargesäll till Stockholm.

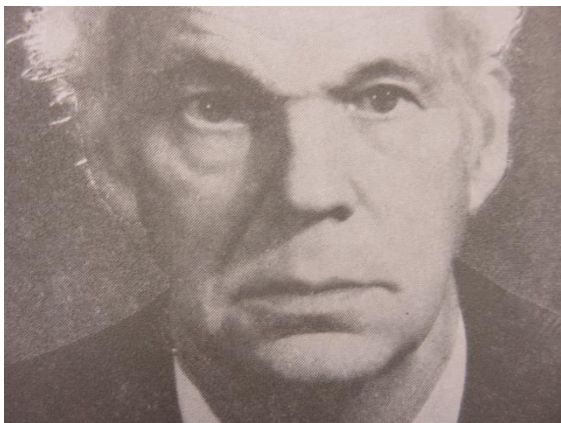
I augusti 1907 kom han med båt till den kungliga huvudstaden och imponerades av Riddarholmen, de ståtliga byggnaderna med sina torn. I fickan hade han reskassan 25 öre, men ingen bostad. Han tvingades sova utomhus den första tiden eller kinea på golvet hos vänner.

Med åren skulle Waldemar Bernhard få många boplatser runt om i Stockholm. Men hans hjärta brann för söder. Skinnarviksbergens fantastiska vy över Riddarfjärden hörde till favoriterna.

Jag har bott några år på Bastugatan, granne med min vän Ivar Lo Johansson och att jag flyttade från den lilla idylliska småstaden där uppe, med den storslagna utsikten, ångrar jag djupt.

Waldemar Bernhard blir Dans ständige följeslagare och vägvisare i Stockholm. Dan gör många visiter i huvudstaden. Besöker redaktioner och förläggare för att få sina artiklar och dikter placerade.

Men det är också kontrasternas liv i Stockholm. Från bohemtillvaro i misär och elände till det artificiella livet på Operabaren eller Operan. Vägen däremellan går ibland via pantbankerna.

Waldemar Bernhard

Här är några betydelsefulla Stockholmsmiljöer som Dan fick uppleva och som Waldemar Bernhard ingående har skildrat:

STYCKJUNKARGATAN

Nattvandrare

Du var med oss, bror, i natt, mitt i syltans rök och skrott.

Vi som aldrig var poeter när vi skalv av frost och svalt,

vi med dig vart körda ut när serveringen var slut, och när torget kändes tjugo grader kallt.

Dan skrev dikten troligen mellan åren 1916 och 18. 1916 var också det året då han levde bohemliv i Stockholm tillsammans med ett antal skribenter och konstnärer, som periodvis försörjde sig som yrkesmålare.

Waldemar Bernhard hyrde en ateljé på Styckjunkargatan. Här trivdes Dan tillsammans med "gänget" som han har skildrat i romanen *David Ramms arv* under rubriken "Hos de sorglösa." I gruppen ingick konstnären Martin Åberg som skulle bli en av 1900-talets främsta svenska landskapsmålare.

Det var kärt för målarna att avyttra sina skisser och för poeterna att få sina dikter sålda. Men stämningen var många gånger på topp och Dan hade roligt och underhöll med fiolen. Waldemar Bernhard beskriver humoristiskt bohemlivet som "ett skrattande elände."

många gånger hade vi bara var sin tjugofemöring till mat, men jag lärde Dan Andersson hur man för tjugofem öre kunde få en bra middag med tre rätter. På några näringsställen serverades sillbullar med korintsås för tjugofem öre. Först åt man såsen som soppa, sedan sillbullarna som köträtt och sist korinterna som efterrätt.

STORTORGET

Efter Styckjunkargatan flyttade Waldemar och Dan till ett ungarshotell vid Stortorget, nära Börsen. Hotellet drevs av Stockholms Stadsmission som 1912 köpte husen vid Stortorget i Gamla stan och det Grillska huset med anor från medeltiden. Här skapades natthärbärgen för hemlösa. Stadsmissionen har än idag verksamhet i fastigheterna, bland annat Bullkyrkan. Waldemar Bernhard:

Vi fick var sitt rum, en klosterliknande cell. Inga kvinnor fick komma in i huset, vi måste avge skriftligt nykterhetslöfte och måste vara inne klockan tio varje kväll. Dan trivdes och kunde arbeta ostört.

Det gick mycket bra att arbeta i de små tysta rummen, och kontrasten mellan dessa och den bråkiga ateljén var stor. Här skrev han färdig "Det kallas vidskepelse" samt arbetade på ett par andra böcker. De flesta dikterna i "Svarta ballader" voro färdiga.

Det var under den här "klostervistelsen" som Dan lyckades sälja dikten "En spelmans jordafärd." Honoraret femtio kronor var nästan en förmögenhet.

Dan Andersson

SÖDERMALM

Våren 1918 lämnar Dan Andersson journalistjobbet på *Ny Tid* i Göteborg och träffar åter Waldemar Bernhard i Stockholm. Waldemar hyrde en lägenhet i närheten av Högalidskyrkan på söder och där bodde Dan ett par månader. Han åkte färja mellan Varvsgatan och Tegelbacken och det tyckte han om.

Dan och Waldemar Bernhard bodde våren 1918 i en lägenhet i närheten av Högalidskyrkan. Foto: Georg Hahne.

Den gamla ångmaskinen stånkade och dunkade fruktansvärt och Dan sa: den har hjärtklappning, tänk om det skulle höras lika starkt när vi har hjärtklappning!

Skriver Waldemar Bernhard.

Det blev en period av många café- och restaurangbesök och författarträffar med "outtröttliga diskussioner."

STOCKHOLM FÖR ALLTID?

Dan tyckte om att träffa människor, men inte att vandra på stengatorna i storstaden. Han stack ut i sin grå sportkostym med benlindor och svarta grova kängor och sin gamla slitna kådiga ryggsäck. I Stockholm såg man att han kom från de djupa skogarna.

Trots allt trivdes Dan aldrig i Stockholm. Lika lite som i Göteborg. Paradoxalt nog hade han i ett brev till sin syster skrivit att han hade planer att för alltid lämna Gonäs utanför Ludvika och bosätta sig i Stockholm.

Men Dan Andersson fick i varje fall sluta sitt liv i Stockholm. Den stad som han förmodligen hade lika stor hatkärlek till som sin finnmark.

Han reste en hel del under sin relativt korta levnad. Den slutliga resan gick åter till Ludvika och till den sista vilan på Lyvikens kyrkogård. Waldemar Bernhard var en av de sex personer som bar kistan den korta vägen till graven.

Georg Hahne

Götgatan 72 söderut. I fonden skymtar Skanskvärn. Nu ligger Ringvägen 102 och Åhléns varuhus på Södermalm här. Foto: Kasper Sahlin (1910).
<https://stockholmskallan.stockholm.se>

FINN-BJÖRN

Jag fryser om ryggen

min mage är bar

- fattig om skorna jag är.

Många mil har jag vandrat

på vägarna grå.

Jag är trött och hungern mig tär.

Mina fattiga skor

har slitits till håll

- min skjorta är knapplös och kall.

Jag vill sätta mig ner

i solvärmens ljus

- vila ryggen mot skogsgrön tall.

Men jag har ingen ro

- min timme är sen.

Jag vill målet i kvällningen nå.

Jag vill hitta min boplatz

vid skogstjärnets strand

innan natten smyger sig på.

Mina hålslitna skor

är som vänner i nöd,

de bär mig i trötthetens rus.

Jag skall svedja mig mark

och odla min jord

när jag byggt mig ett pörtehus.

Min väg varit lång och hungern svår.

Jag har kommit från

Savolaks magraste slog.

Jag har lämnat min mor

och min åldrige far

för Svedalas skattlösa skog.

Det var slitsamt att gå.

Det var kyla och nöd.

Det var skavsår på fötterna två.

- Men om natten i mörkret

gav vilan ej sår.

Den helade hälar och tå.

Nu lider min vandring

mot kvällen och mål,

mot gläntan vid skogstjärnets strand.

Jag skall tända en eld.

Jag skall mätta min mun.

Jag är hemma i främmande land.

Och skogsvattnet lyser

i skymningens ljus

och gläntan står välkommen grön.

Mina hålslitna skor

har burit mig hit.

- De skall lagas och utfå sin lön.

Värmen från elden

skall linda min kropp

som bomull runt blödande sår.

Sömnen och vilan

skall ge mig sin kraft

- bygga pörte i morgon jag får.

Och sedan när stugan

står nybyggd och klar

- jag hämtar min mor och min åldrige far.

En hustru och barn

- en längtan jag har

- att Hilka och jag blir ett par.

Jag skall köpa en ko

som ger mjölk - som blir smör

- som blir ost - som ystas av mor.

Och en häst skall jag ha

till min nybyggda vagn.

- Ett fähus - en lada - jag tror.

Det är mycket som lockar!

Det är mycket som gror!

Det är mycket som längtar där själen bor!

- Här är vackert i gläntan!

- Jag bygger mitt hus

där borta vid ungbjörken stor.

En bit bort från gläntan

har Erkki sin mark.

Hans rökstuga skymtar bland träden.

- Var har jag min byggsedel?

- Här kan jag tro!

Den har legat i ränseln vid färden.

II

- Mörkret - det sänker sig

ner över jord.

Finn-Björn till vila har gått.

När elden har falnat

och natten är slut

- han i drömmen sin lycka har fått.

Ulla Elisabeth Samuelsson

Plats för mottagaradress och porto

DAN ANDERSSON SÄLLSKAPET

Bildat den 5 augusti 1962

Till gamla och nya medlemmar i Dan Andersson Sällskapet: kom ihåg att betala in medlemsavgiften för det nya verksamhetsåret som började 1 juni, dvs för 2017/2018!

Medlemskap i Dan Andersson Sällskapet stöttar arbetet med att bevara Dan Anderssons minne och Dan Andersson Museum. Som medlem får du kontinuerlig programinformation, rabatter under den årligen återkommande stora Dan Andersson-veckan (alltid vid månadsskiftet juli/augusti) och medlemstidningen *På Färdvägar* mm.

Medlemsavgiften är 300 kr per år, för ytterligare familjemedlem 100 kr. Är du under 25 år kostar det bara 150 kronor. Vill du bli ständig medlem i Dan Andersson Sällskapet betalar du en engångssumma på 2500 kronor. Föreningar och företag betalar 300 kr per år.

Medlemsavgiften betalas på

- plusgiro: 59 32 42-1
- Skriv ditt namn
- Skriv din adress
- Skriv din e-postadress

Medlemskapsåret sträcker sig från 1 juni till sista maj. **Tack för ditt stöd!**

AVSÄNDARE

Dan Andersson Sällskapet
Dan Andersson Museum
Engelbrektsgatan 8
S-771 30 LUDVIKA

PÅ FÄRDVÄGARNA

På färdvägarna är Dan Andersson Sällskapets medlemstidning. Den utkommer 3 gånger om året. Pappersupplaga 650 ex. Medlemstidningen *På färdvägarna* finns även i digitalt format.

Redaktör, grafisk formgivning och redigering:
Ylva Sellin Isaksson, ordförande för Dan Andersson Sällskapet.

ISSN 1652-1986.

E-POST

Meddela oss din e-postadress så får du tidningen *På färdvägarna* digitalt och snabbt. Kontakta Dan Andersson Museum eller vår sekreterare:

tommy.brolin@gmail.com

DAN ANDERSSON MUSEUM

Välkommen till Dan Andersson Museum, museibutiken och kontoret på Engelbrektsgatan 8 i Ludvika. Nya ordinarie öppettider är tisdagar, torsdagar och lördagar kl 12-15. Entré till museet, 1 tr upp, är 40 kr. Grupper förbokas.

KONTAKT

Dan Andersson Museum
0240-100 16

danmuseet@gmail.com

www.dansallskapet.hemsida24.se

Dan Andersson Sällskapet finns även på **Facebook**

Musik och poesi vid Bräntjärnstorpet under Dan Andersson-veckan 2017.

Foto: Ludvika kommun

